

Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 20.01.1998, sp. zn. 5 To 7/98, ECLI:CZ:KSOS:1998:5.TO.7.1998.1

Číslo: 49/1999

Právní věta: Rozhodnout o tom, že peněžitá záruka případně státu z důvodů § 73a odst. 3 písm. d) tr. ř., tedy, že se obviněný vyhýbá výkonu uloženého trestu odnětí svobody nebo peněžitého trestu nebo výkonu náhradního trestu odnětí svobody za peněžitý trest, může soud pouze v případě, že po pravomocném odsouzení obviněného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody nebo peněžitému trestu vydal podle § 73a odst. 4, věty druhé, tr. ř. rozhodnutí, že peněžitá záruka trvá do dne, kdy odsouzený nastoupí výkon trestu odnětí svobody nebo zaplatí peněžitý trest.

Soud: Krajský soud v Ostravě

Datum rozhodnutí: 20.01.1998

Spisová značka: 5 To 7/98

Číslo rozhodnutí: 49

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Záruka peněžitá

Předpisy: 141/1961 Sb. § 73a odst. 3 písm. d)

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 49

Rozhodnout o tom, že peněžitá záruka případně státu z důvodů § 73a odst. 3 písm. d) tr. ř., tedy, že se obviněný vyhýbá výkonu uloženého trestu odnětí svobody nebo peněžitého trestu nebo výkonu náhradního trestu odnětí svobody za peněžitý trest, může soud pouze v případě, že po pravomocném odsouzení obviněného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody nebo peněžitému trestu vydal podle § 73a odst. 4, věty druhé, tr. ř. rozhodnutí, že peněžitá záruka trvá do dne, kdy odsouzený nastoupí výkon trestu odnětí svobody nebo zaplatí peněžitý trest.

(Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 1. 1998 sp. zn. [5 To 7/98](#))

Krajský soud v Ostravě zrušil k stížnostem O. S. a J. S. usnesení Okresního soudu v Karviné, pobočky v Havířově, ze dne 1. 12. 1997 sp. zn. 10 T 104/95 a okresnímu soudu uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Usnesením ze dne 1. 12. 1997 sp. zn. 10 T 104/95 rozhodl Okresní soud v Karviné, pobočka v Havířově, podle § 73a odst. 3 písm. d) tr. ř. o tom, že peněžitá záruka složená O. S. ve výši 100 000 Kč připadá státu, neboť odsouzený se vyhýbal uloženému trestu odnětí svobody.

Proti tomuto usnesení podal odsouzený J. S. stížnost, ve které uvedl, že trvalé bydliště opustil z důvodu obavy o svůj život a zdržoval se v zahraničí. Nikdo z jeho rodiny nevěděl, kde se zdržuje, a nemohl mu tedy sdělit datum nástupu výkonu trestu. Rovněž v zákonné lhůtě podala proti tomuto usnesení stížnost O. S., která peněžitou záruku složila, a tudíž se jí usnesení týká. Ve své stížnosti uvádí, že syn nebral ohledy na ni a na její prosby, peníze si musela vypůjčit a dluh splácet, a proto žádá o vrácení složené peněžitě záruky.

Krajský soud v Ostravě podle § 147 odst. 1 tr. ř. přezkoumal napadené usnesení, jakož i řízení, které mu předcházelo, a zjistil, že stížnosti J. S. a O. S. jsou důvodné.

K výše uvedenému závěru dospěl krajský soud proto, že okresní soud rozhodl o připadnutí peněžitě záruky státu, aniž by pro vydání tohoto rozhodnutí byly splněny podmínky ustanovení § 73a odst. 4 tr. ř., které ve větě druhé stanoví: "Byl-li obviněný pravomocně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody nebo peněžitému trestu, může soud rozhodnout, že peněžitá záruka trvá do dne, kdy odsouzený nastoupí výkon trestu odnětí svobody nebo zaplatí peněžitý trest." Z dikce tohoto ustanovení vyplývá, že upravuje prodloužení peněžitě záruky i na období po skončení trestního stíhání v případě, že obviněný byl pravomocně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, což je případ odsouzeného J. S.

Ustanovení § 73a odst. 4 tr. ř. tedy předpokládá, že po skončení trestního stíhání soud nebo soudce vydá rozhodnutí, kterým peněžitou záruku zruší, nebo, byl-li obviněný pravomocně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody nebo k peněžitému trestu, soud prodlouží trvání peněžitě záruky až do doby, kdy odsouzený nastoupí výkon trestu odnětí svobody nebo zaplatí peněžitý trest. Takové rozhodnutí však v případě odsouzeného J. S. okresním soudem vydáno nebylo. Na základě usnesení Okresního soudu v Karviné, pobočky v Havířově, ze dne 26. 7. 1995 sp. zn. 10 T 104/95, kterým byl odsouzený J. S. podle § 73a odst. 1 tr. ř. propuštěn z vazby na svobodu za současného přijetí peněžitě záruky 100 000 Kč složené jeho matkou O. S. (zde je nutno zdůraznit, že usnesení neobsahuje výrok o tom, že by peněžitá záruka trvala až do doby, kdy odsouzený nastoupí výkon trestu odnětí svobody), peněžitá záruka trvala pouze do doby pravomocného skončení trestního stíhání.

Okresní soud tedy porušil ustanovení § 2 odst. 1, 4 tr. ř., neboť pro vydání napadeného usnesení neměl zákonný podklad a napadené usnesení tudíž nevyhovuje požadavku zákonnosti, byť je nutno konstatovat, že z listinných důkazů skutečně vyplývá, že odsouzený se výkonu trestu vyhýbal. Okresní soud také pochybil, když více než dva roky nerozhodl o žádosti O. S. na zrušení peněžitě záruky, která byla podána dne 12. 10. 1995.

Vzhledem k vadám, které krajský soud zjistil v řízení předcházejícím vydání napadeného usnesení, zrušil podle § 149 odst. 1 písm. b) tr. ř. napadené usnesení a uložil okresnímu soudu, aby o věci znovu jednal a rozhodl, když kromě výše uvedených skutečností bude muset vzít v úvahu i tu skutečnost, že odsouzený J. S. v současné době uložený trest odnětí svobody vykonává.